

[Mølgaard]

for det er jo ikke situationen i dag, tværtimod.

Jeg vil godt i forbindelse med biblioteks-bemærkningerne sige, at jeg føler ikke den store frygt ved Anders And eller tegneserier i det hele taget, men jeg vil da også godt erkende, at der er behov for absolut lødige alternativer til Anders And. Jeg frygter imidlertid ikke skadevirkningerne af Anders And så stærkt.

Ministerens bemærkninger vedrørende radio og TVs indsats, som var rent konstaterende, kan jeg ganske tilslutte mig, så meget mere som det efter min opfattelse er en fornuftig indsats. Danmarks Radio gør, og jeg synes, at ministeren og vi andre må tage til efterretning, oven i købet med tilfredshed, den virksomhed, som den selvstændige institution Danmarks Radio udøver på området. Det er selvfølgelig ganske rart.

Bemærkningerne om musikundervisningens og børneteaterns værdi i forbindelse med kulturformidlingen til børn og museernes fremragende indsats skal jeg også ganske tilslutte mig, og på filmområdet vil jeg også godt erkende at der er behov for et supplement og for alternativer til de underlødige tilbud, som man kender, ligesom jeg da skal være med i glæden over coproduktionsaftalen mellem det offentlige og Danmarks Radio på dette område. Men også her vil jeg nok sige, at det underlødige udbud fylder mig med knap så megen skræmthed, som det øjensynlig fylder visse andre.

Ordføreren for forespørgerne, fru Ingerlise Koefoed, var inde på, at det selvfølgelig var vigtigere for børnene med bedre boligforhold, bedre uddannelse, bedre skoler, bedre legemuligheder, bedre muligheder for selvrealisation og frihed for angst for arbejdsløshed, krise og krig, og det kan jeg ganske og aldeles tilslutte mig, ligesom jeg også kan tilslutte mig ordførerens tillægsbemærkninger om, at det dog ikke gør, at vi skal lade være med at røre ved denne skuffe, for den rummer bestemt noget væsentligt for børnenes udviklingsmuligheder. Der er et behov hos børnene for selv at kunne bygge noget op, skabe noget, som de får lov til at styre selv.

Jeg kan også være enig i ordførerens bemærkninger om, at vi skal passe på ikke at falde i svime over hus- og fabriksbesættelser, men prøve at lytte efter, hvad der ligger under som grunden til, at noget sådant sker.

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Jeg vil gerne sige tak for denne debat, hvis indlæg med ganske få og ikke uventede undtagelser efter min opfattelse har været uhyre positive.

Jeg synes, det har været en meget vigtig debat, som har vist, at der er en bred politisk støtte til en aktiv kulturpolitik og herunder naturligvis, bestemt af dette emne, i særlig grad til en høj prioritering af imødekomme af børns behov for kulturtilbud.

Jeg er meget tilfreds med, at der gives udtryk for den holdning hos de fleste af ordførerne, at der også skal satses økonomisk på vores kulturpolitik, og at det niveau, hvorpå vi i øjeblikket fører den, erkendes som værende et resultat af den øjeblikkelige økonomiske nødvendighed og bestemt, set ud fra en kulturpolitisk synsvinkel, må opfattes som beskedent.

Jeg er enig i en lang række af de synspunkter, som er blevet fremhævet, og skal kun lige omtale nogle af dem samt føje enkelte til. Derudover skal jeg besvare de i øvrigt meget få direkte spørgsmål, som er stillet til mig.

Jeg er fuldstændig enig i de synspunkter, som bl. a. hr. Bernhard Baunsgaard har givet til kende om betydningen af, at børn får lov til at udfolde sig aktivt, får lov til selv at være med til at skabe deres egne kulturaktiviteter. Det er synspunkter, som både fru Ingerlise Koefoed og fru Birte Weiss også har peget på, og jeg har lyst til her at nævne de to nyeste begivenheder, som netop har været helt centreret om børns egen aktivitet.

I forbindelse med det såkaldte Næstved-projekt har der her i efterårsferien været afholdt en weekend med talrige og alsidige kulturaktiviteter, en begivenhed, som helt har været formet og udført af de deltagende børn selv. Og jeg skal pege på den børnerockfestival, som i august måned i år blev afholdt i Fælledparken, og som på samme måde er et eksempel på kulturtilbud, som både er udformet og udført af børnene selv.

Fru Ingerlise Koefoeds bemærkninger om skismaet med hensyn til kommerialiseringen af tilbud til børn kan jeg kun sige at jeg er fuldstændig enig i, og som det vil være fremgået af mit indlæg, er jeg også enig i, at den forholdsregel, vi kan træffe over for denne